

ملکوت، آموزش، و فراگیری ابدی

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: یوحنا ۳: ۱۶؛ اول یوحنا ۵: ۱۳؛ اول تیموتائوس ۱: ۱۶؛ اول قرنتیان ۱۳: ۱۲؛ زکریا ۱۳: ۶.

آیه حفظی: «آنچه را که هرگز چشمی ندیده و گوشی نشنیده و به خاطر انسانی خطور نکرده است، خدا برای دوستان خود مهیا نموده است» (اول قرنتیان ۲: ۹).

شاعری با ترس از مرگ این سؤال را مطرح می کند، که از کجا طلعتم آمد، ز چه مرگ است نصیب، روز محشر به کجا می روم آخر، بنما روی حبیب». او در شعر خویش مدرسه آمادگی برای آخرت را تشکیل داده است.

اما چگونه شخص می تواند برای آخرت آماده شود، وقتی که از اتفاقاتی که برایش خواهد افتاد نا آگاه است؟

خوشبختانه، کتاب مقدس به ما بینش و دیدگاه بسیار خوبی درباره موضوع ملکوت، زمین نو، تعالیم و زندگی که ما در تمام ابدیت خواهیم داشت، می دهد. همانطور که در این سه ماهه ملاحظه کردیم، (مدرسه آخرت) در حال حاضر برای آموزش ماست، صرف نظر از عرصه های مطالعاتی، ما باید برای آن «آخرت» آماده شویم.

از این گذشته، هر مدرسه ای می تواند اطلاعات بسیار مفید، ارائه دهد. اما این چه سودی خواهد داشت که شخص بتواند تمام این دانش خوب را کسب کند، ولی زندگی ابدی را از دست بدهد؟ این هفته خواهیم دید که چه چیزی الهام بخش ما در مورد مدرسه عالی پس از فارغ التحصیلی است، مدرسه ای که تا به ابدیت ادامه دارد و در آن تعلیم یافته و رشد خواهیم کرد. در مکتب آخرت، چیزهایی را خواهیم آموخت که در این جهان کنونی حتی نمی توانیم آنرا تصور کنیم.

درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۶ دی - ۲۶ دسامبر آماده شوید.

سرنوشت مردگان

در سال‌های ۱۶۰۰ یک نویسنده فرانسوی بنام بلز پاسکال تفکراتی در مورد وضعیت بشریت داشت. از نظر او، یک مسئله کاملاً روشن و واضح بود: مهم نیست طول عمر انسان چقدر است (و در آن زمان همه انسانها مدت طولانی زندگی نمی کردند)، و مهم نیست که شخص چقدر خوب زندگی کرده است (همچنین، زندگی در آن زمان خیلی هم عالی نبود)، دیر یا زود فرد می میرد.

علاوه بر این، هر آنچه که پس از مرگ اتفاق بیفتد طولانی مدت و تا به ابد خواهد بود و بی نهایت طولانی تر از عمر کوتاه پیش از مرگ در این دنیا خواهد بود. بنابراین، از نظر پاسکال، منطقی ترین مسئله این شخص می تواند و یا باید این باشد که بفهمد، چه سرنوشتی بعد از مرگ در انتظار مردگان است، مشاهده اینکه مردم درگیر کارهایی مانند «نگرانی از دست دادن مقام، که برخی بی حرمتی به شان و منزلت خود قلمداد می کنند» او را شگفت زده می کرد، اما آنها هیچ توجهی به این مسئله نمی کردند که بعد از مرگ چه اتفاقی برایشان می افتد.

پاسکال به یک نکته توجه داشت. و جای تعجب نیست که چرا قسمت اعظم کتاب مقدس در مورد وعده ای که در انتظار نجات یافتگان از طریق عیسی مسیح، و همچنین از آنچه که در آینده در انتظار آنان است سخن می گوید.

آیات ذیل را بخوانید. چه امیدی در اینجا به ما داده می شود؟ یوحنا ۶: ۵۴؛ یوحنا ۳: ۱۶؛ اول یوحنا ۵: ۱۳؛ اول تیموتائوس ۱: ۱۶؛ یوحنا ۴: ۱۴؛ یوحنا ۶: ۴۰؛ یهودا ۱: ۲۱؛ تیتس ۳: ۷.

زندگی ابدی در پرتو صلیب عیسی مسیح معنا و مفهوم می یابد؛ در پرتو صلیب، هیچ چیزی دیگری به غیر از زندگی ابدی معنا ندارد. و اینکه خالق جهان، که «همه عالم هستی را آفریده است» (عبرانیان ۱: ۲)، کسیکه ما «در او زندگی می کنیم، و در او حرکت و هستی داریم» (اعمال ۱۷: ۲۸)، و او، خدایی که، جسم و خون به خود گرفت و انسان گردید تا بوسیله مرگ خود برای چه چیزی؟ آیا برای اینکه ما در نهایت همانند کشته شدگان کنار جاده متعفن و پوسیده شویم؟

به همین دلیل، در عهد جدید با وعده های حیات ابدی مواجه هستیم، چراکه تنها حیات ابدی تضمین کننده غرامت گناه است. یک میلیون سال، حتی یک میلیارد سال، ممکن است به اندازه کافی لحظات نیکو برای جبران بدی نداشته باشد. ابدیت به تنهایی می تواند همه چیز را میزان و جبران کند، و بالاخره، بخاطر اینکه ابدیت و دنیای نامتناهی

چیزی بیش از جهان فانی و متناهی است، و تا به ابد، جاودان و بی نهایت می ماند. پاسکال درست می گفت: زمان ما در اینجا در مقایسه با آنچه که بعد از مرگ پیش می آید، بسیار محدود است. چقدر احمقانه خواهد بود تا برای ابدیت که در بیخ گوش ماست آماده نشویم.

به کسی که نسبت به وقایع بعد از مرگ کاملاً بی تفاوت است، چه می توانید بگویید؟ چگونه می توانید به این شخص کمک کنید تا بفهمد که این چنین بی تفاوتی و موضع گیری چقدر غیر منطقی است؟

۱ دی

دوشنبه

هستی نو

«او هر اشکی را از چشمان آنها پاک خواهد کرد. و دیگر مرگ نخواهد بود؛ و ماتم و شیون و درد وجود نخواهد داشت، زیرا چیزهای اول سپری شد» (مکاشفه ۲۱:۴). این آیه در باره هستی جدید که با این جهان متفاوت خواهد بود، چه چیزی به ما می گوید؟ هستی تازه ای که در آن مرگ، غم و اندوه، و درد و رنج، در آن جایی ندارد.

یک مسیحی در مورد امیدی که انجیل به ما می دهد، یعنی زندگی ابدی از طریق عیسی مسیح با دوستش صحبت می کرد. دوستش نسبت به کل عقیده او واکنش منفی از خود نشان داد. او با لرزه بر اندامش گفت، «حیات ابدی؟» چه فکر وحشتناکی! ۷۰ - ۸۰ سال عمر ما در این جهان به اندازه کافی بد است. چه کسی می خواهد که برای همیشه در آن حیات ابدی زندگی کند؟ این جهنم خواهد بود.

او به نکته قابل توجهی اشاره کرده بود، به استثناء اینکه او درک نکرده بود که وعده حیات جاودان، ادامه این نوع زندگی که داریم نیست. کمی بیندیشید، چه کسی چنین چیزی را می خواهد؟ در عوض، همانطور که متن فوق می گوید، چیزهای کهنه از بین می روند و همه چیز تازه و جدید خواهند شد.

آیات زیر در مورد حیات جدیدی که خواهد آمد، چه می گویند؟

دوم پطرس ۳: ۱۰ تا ۱۳

سؤال مهم در اینجا برای همه ما اینست که: چه باید کرد تا بخشی از این هستی تازه شد؟ چگونه می توانیم به آن دست یابیم؟ چگونه می توانیم اطمینان حاصل کنیم که بخشی از آن خواهیم بود؟ چه چیزهایی در زندگی ما وجود دارند، حتی اندک، که می تواند مانع ما از دریافت آنچه باشد که خداوند وعده داده تا از طریق عیسی مسیح به ما برسد؟

۲ دی

سه شنبه

پس خواهیم دانست

«ملکوت، مدرسه است؛ و رشته تحصیلی آن، جهان است؛ معلمش، آن یگانه ازلی است. و شعبه ای از این مدرسه در باغ عدن تاسیس شده بود؛ و نقشه نجات و رستگاری بشر تحقق یافت، آموزش دوباره در مدرسه عدن انجام خواهد گرفت» (البن جی وایت، آموزش، صفحه ۳۰۱).

اگر شما مانند اکثر مردم هستید، سؤالات زیادی برای شما مطرح است، سؤالاتی درباره گناه، رنج و اندوه، بیماری، مرگ، درباره اینکه چرا این اتفاق افتاد، چرا آن اتفاق افتاد، و چرا اتفاقات دیگر رخ دادند.

ما چنین سؤالاتی را در مورد جهان طبیعی، و تمام اسرار آن داریم. با توجه به پیشترتفهای باورنکردنی علمی که به ما کمک کرده اند تا در مورد جهان و بطور کلی عالم هستی بیشتر بدانیم، اما هنوز خیلی چیزها وجود دارند که فراتر از درک ما هستند. از ساده ترین اشکال حیات و از آسمان بالای سر ما گرفته، از حرکات ذرات ریز اتم، تا کهکشانهای سیار که در مدارهایشان در نظام عالم هستی در حال حرکت هستند، ما را با واقعیتی روبرو می کنند که بسیار بزرگتر و عمیقتر از آن است که ذهن ما در حال حاضر بتواند درک کند، به خصوص با زمان کمی که ما در اینجا و اکنون برای مطالعه این موارد داریم. از طرف دیگر، وقتی شما ابدیت را برای مطالعه و بررسی دارید، شکی نیست که بسیاری از اسرار برای ما در آنجا بر ملا و آشکار خواهند شد.

آیات ذیل درباره زمانی که نهایتاً این قسمت از نمایش اسفبار گناه و رنج و مرگ به یکباره پایان می یابد چه می آموزند؟

اول قرنیتان ۱۳: ۱۲

به ما وعدهٔ درک و فهمی از امور داده خواهد شد که برای زمان حاضر پنهان است. چه امید فوق العاده ای! که روزی آن اموری که درک آن دشوار بوده، آسان خواهد شد و از حیرت هیچ نداریم بگوئیم جز اینکه خدا را حمد بگوئیم! مهمترین چیز حفظ ایمان و اعتماد به وعده های خداوند است، ما در پرتو امیدی که داریم زندگی می کنیم و تا به آخر پایدار و بردبار می مانیم. و خبر خوب اینست که ما «به وسیله مسیح که ما را تقویت می کند، به انجام هر کاری قادر هستیم» (فیلیپیان ۴: ۱۳).

چه سؤالاتی در قلب شما سنگینی می کند؟ چه چیزهایی در حال حاضر درکشان برای شما سخت است؟ چگونه یادگیری اعتماد به خدا در اموری که درک می کنید، کمک به اموری می کند که در حال حاضر آنها را درک نمی کنید؟

۳ دی

چهارشنبه

مدرسهٔ آخرت

«زیرا رنجهای جزئی و گذرای ما جلالی ابدی برایمان به ارمغان می آورد که با آن رنجها قیاس پذیر نیست. پس نه بر آنچه دیدنی است، بلکه بر آنچه نادیدنی است چشم می دوزیم، زیرا دیدنیها گذرا، اما نادیدنیها جاودانی است» (دوم قرن‌تین ۴: ۱۷، ۱۸). آیات فوق چه امیدی را به ما می دهند؟ برخی از این امور نادیده جاودان که از طریق مسیح به ما وعده داده شده اند و در انتظارشان هستیم، چه می توانند باشند؟ همچنین به مکاشفه ۲۱: ۱، ۲؛ مکاشفه ۲: ۷؛ مکاشفه ۷: ۱۴ تا ۱۷ مراجعه کنید.

هر چند وعده هایی در عیسی مسیح به ما داده شده است، و هر چند دلایل بسیار خوبی برای ایمان به آنها داشته باشیم، این واقعیت در جای خود باقیست که کتاب مقدس فقط به آنچه در انتظار ماست اشاره می کند. با این وجود، ما می توانیم از یک مسئله مطمئن باشیم و آن، اینست که آنچه در انتظار ماست بسیار عالی و خوب خواهد بود، زیرا فقط تصور کنید که زندگی بدون وجود مرگ و ویرانی و آسیب بلایا و پیامدهای گناه چقدر عالی و زیبا خواهد بود!

تمام دردهای ما، همه رنج های ما، همه چیزهایی که ما با آنها دست و پنجه نرم می کنیم ثمره گناه و پیامدهای آن هستند. مسیح آمد تا همه اینها را باطل کند، زمین را

احیا کرده و به شکل و وضعیت اولیه آن که خداوند قبل از ورود گناه، قصد آنرا داشت، برگرداند. در حقیقت، این زمین جدید بهتر خواهد بود، زیرا در میان همه این شکوه و جلال و عظمت، ما برای همیشه قادر خواهیم بود زخم هایی را ببینیم که بر روی دستان و پاهای مسیح به خاطر پرداخت تاوان گناه ما و برای هزینه رستگاری ما ایجاد شد.

«در آنجا، پرده ای که چشم دل ما را تیره و تار کرده بود به کنار می رود، و آنگاه چشمان ما قادر به دیدن دنیای زیبایی میشوند که اکنون فقط از طریق میکروسکوپ می توانیم نگاهی به آن بیاندازیم؛ ما شکوه و جلال آسمان ها را خواهیم دید، در حالی که اکنون از راه دور از طریق تلسکوپ می توانیم آنرا مشاهده کنیم؛ هنگامی که، زنگار و آثار تخریب گناه پاک شود، به یکباره تمامی زمین در برابر چشمان ما آشکار می شود [زیبایی خداوند، خدای ما] آه، که چه عرصه ای برای مطالعه در برابر ما گشوده و برملا خواهد شد! شاگرد عرصه علم و معرفت، قادر خواهد بود تا تاریخ خلقت را بدون هیچ یادآوری از قانون شریر بررسی کند. او قادر خواهد بود به نوای موسیقی آوای طبیعت گوش دهد، و به گوش او هیچ آوایی از ملامت و غم و اندوه نخواهد رسید. او قادر خواهد بود در تمام خلقت، در عالم گسترده حیات، اثر کار یک خالق را ببیند، یعنی [نام خدای بزرگ]، و نه در زمین و یا در دریا و آسمان، نشانی از درد و رنج و زحمت باقی نمی ماند» (الن جی وایت، آموزش، صفحه ۳۰۳).

تصور کنید که چطور خواهد بود تا برای همیشه در دنیایی کاملاً جدید زندگی کنید، دنیایی که مانند الان زندگی در آن دشوار نیست. تصور شما چگونه خواهد بود؟ به طور خاص چشم انتظار چه چیزهایی خواهید بود؟

۴ دی

پنجشنبه

معلم بزرگ

همانطور که در سراسر دروس این سه ماهه مشاهده کردیم، یکی از جنبه های اصلی رسالت مسیح بر روی زمین در باره معلم بود. او از ابتدای خدمت خود، چه از طریق اعمال خود و چه رفتار و کردار خود، دائماً به پیروانش حقایقی را در مورد خود، پدرش، رستگاری و امیدی که در انتظار ماست، می آموخت (به متی ۵: ۲؛ مرقس ۴: ۲؛ لوقا ۱۹: ۴۷؛ یوحنا ۶: ۵۹ مراجعه کنید).

در واقع آنچه که باید در کل انجام دهید این است که انجیل را ورق بزنید، و در سراسر آن تعالیم عیسی را خواهید دید.

و گرچه، حتی اکنون، خداوند از طریق کلام خود همچنان ما را تعلیم می دهد، در دنیای جدید و در زمین نو این آموزش همچنان ادامه خواهد یافت. اما تجسم کنید چقدر

این جهان تازه که از یوغ گناه و همه کاستی‌ها و محدودیت‌هایی که گناه بیار آورده، سبکبار شده و متفاوت از الان خواهد بود.

«و او را خواهند گفت: این جراحات که در دستهای تو می‌باشد چیست؟ و او جواب خواهد داد: آنهایی است که در خانه دوستان خویش به آنها مجروح شده‌ام» (زکریا ۱۳: ۶). فکر می‌کنید که این آیه از چه چیزی سخن می‌گوید؟

«در سال‌های ابدیت و بی‌پایان، همانطور که سپری میشوند، مکاشفه‌ای عمیق و همچنان با شکوه و جلال از خدا و مسیح آشکار می‌شوند. هر چه علم و آگاهی افزایش می‌یابد، همانطور هم محبت، حرمت و تکریم، شادمانی بیشتر خواهند شد. هرچه مردان خدا، شناختشان از او بیشتر می‌شود، تحسین و حیرت آنان از شخصیت او بیشتر می‌شود. همانطور که عیسی گنج‌های رستگاری و پیروزیهای شگفت‌انگیز مجادله بزرگ با شیطان را برای آنان آشکار می‌سازد، قلبهای رستگاران خریداری شده با خون مسیح، با پرستش با شکوه‌تر او به تپش در خواهند آمد، و با شادمانی و شور شعف چنگ‌های طلایی را می‌نوازند؛ دهها هزار بار و هزاران هزار صدا با نوایی بلند در اتحاد و یک صدا خدای توانا و نامتناهی را تحسین و ستایش می‌کنند ...

نبرد عظیم به پایان می‌رسد. گناه و گناهکاران دیگر نخواهند بود. کل عالم هستی پاک و تطهیر می‌شود. و در تمام عالم پهناور خلقت، نبضی هماهنگ با شادمانی و شور می‌تپد. از سوی او که خالق تمام هستی است، حیات و نور و شادی و شعف سرچشمه گرفته و سراسر قلمروهای فضای نامتناهی را فرا می‌گیرد. از کوچکترین ذرات اتم تا بزرگترین مخلوقات جهان، همه چیز، جاندار و بی‌جان، با زیبایی خیرکننده خود و با شادی کامل اعلام می‌کنند که خداوند محبت است» (ال‌ن جی وایت، نبرد بزرگ، صفحه ۶۷۸).

از میان تمام حقایق خارق‌العاده که در جهان ابدی درباره آنها خواهیم دانست، هیچ چیز ما را بیشتر از فداکاری مسیح از جانب ما، شیفته و افسون خود نخواهد کرد. بیاندیشید که چقدر باید پربار و گرانبها باشد که آنرا فقط در جهان ابدی مطالعه خواهیم کرد. حتی اکنون، چگونه می‌توانید از مسیح برای آنچه که بر روی صلیب بخاطر نجات ما انجام داد، بهتر قدردانی کنیم؟

شیر، که در اینجا از آن ترس و وحشت داریم، در کنار بره دراز خواهد کشید، و زمین نو در آرامش و هوانگي خواهد بود. درختان در زمین تازه راست قامت و رفیع و بی نقص خواهند بود...

بگذارید هر آنچه که در خانه خاکی ما زیباست، یادآور رودخانه های صاف و زلال و مرغزارهای سرسبز، نسیم درختان و چشمه های جاری، شهرهای تابناک و نوای دلپذیر نغمه سرایان سفیدپوش، خانه آسمانی ما باشد، دنیایی که هیچ هنرمندی قادر به ترسیم و هیچ زبان فانی قادر به توصیف آن نیست. بگذارید تصورات شما، خانه ای که در ملکوت برای شما آماده شده را تجسم کند، و بیاد داشته باشید که شکوهمندتر و درخشانتر از آبی خواهد بود که ذهن شما بتواند تصور کند» (الن جی وایت، ملکوت، صفحات ۱۳۳، ۱۳۴).

نگرانی از ساختن میراثی برای آینده بظاهر بسیار مادی بنظر می رسد و بسیاری را از حقایقی روحانی هدایتگر منحرف ساخته است تا به آن به عنوان خانه خود نگاه کنیم. مسیح به شاگردانش اطمینان داد که او رفت تا مکانی برای آنان در خانه پدر آماده سازد. کسانی که تعلیمات کلام خدا را می پذیرند از مسکن آسمانی کاملاً نا آگاه نخواهند بود.... زبان بشری از وصف آجر عادلان ناتوان است.

و این فقط برای کسانی که با ایمان چشم انتظار آن باشند محقق می شود. ذهن فانی از درک شکوه فردوس خدا عاجز است». - الن جی وایت، نبرد عظیم، صفحات ۶۷۴، ۶۷۵.

سوالاتی برای بحث

۱. درباره مسئله ای که پاسکال در مورد افرادی که به نظر می رسد بسیار غافل و بی توجه به مسائل ابدیت هستند، مطرح کرد، بیشتر بیاندیشید. به نظر شما چرا مردم این چنین هستند؟ چرا چنین نگرشی غیر منطقی و نامعقول است؟

۲. در مورد اینکه چرا امید به حیات ابدی برای ایمان ما بسیار مهم است، بیاندیشید. چرا بدون آن، ما پوچ و بیهوده هستیم؟

۳. به همه اسرار خارق العاده موجود در جهان طبیعی بیاندیشید. در تمام زمینه های زیست شناسی، زمین شناسی، ستاره شناسی، فیزیک، شیمی، همه چیز پیچیده تر از آن چیزی است که در ابتدا تصور می شد. به عنوان مثال دانشمندان دیگر در مورد «اشکال ساده حیات» صحبت نمی کنند، زیرا، همانطور که معلوم شده است، حتی ساده ترین اشکال زندگی نیز چندان ساده نیستند. به نظر می رسد هر موفقیت جدید، هر کشف تازه، فقط سوالات بیشتری را برای ما که نیاز به پاسخگویی دارند، مطرح می کند. چگونه همه اینها به ما کمک می کنند تا میزان و وسعت دانش و آگاهی که ما در «مدرسه آخرت» خواهیم آموخت را درک کنیم؟